

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **BIZOKAM TRANSPORT s. r. o.**
sídlem Sokolská třída 1615/50, 702 00 Ostrava
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Letovancem
sídlem nám. Míru 551, 739 61 Třinec

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2019, č. j. 22497/19/5300-21444-712585,
ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobou ze dne 19. 6. 2019 se žalobce domáhá zrušení výše nadepsaného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta jeho odvolání proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj za únor 2014 ze dne 11. 1. 2018, č. j. 47713/18/3201-51524-804731, za květen 2014 ze dne 11. 1. 2018, č. j. 48585/18/3201-51524-804731, za červenec 2014 ze dne 11. 1. 2018, č. j. 48746/18/3201-51524-804731, za srpen 2014 ze dne 11. 1. 2018, č. j. 49125/18/3201-51524-804731, za září 2014 ze dne 12. 1. 2018, č. j. 49219/18/3201-51524-804731 a za prosinec 2014 ze dne 11. 1. 2018, č. j. 49302/18/3201-51524-804731. Těmito platebními výměry byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty a stanoveno penále.

II. Žalobní body

2. Žalobce nesouhlasí se snížením nároku na odpočet DPH. Správce daně nevysvětlil svůj postup, když do nároku na odpočet DPH nezapočetl automobily, které žalobce nakoupil od společnosti BIZOKAM TRANS s. r. o. „v likvidaci“ (společnost odlišná od žalobce, dále jen „BIZOKAM TRANS“) a neporovnal účetní doklady obou společností. Z ničeho nevyplývá, že žalobce uplatnil odpočet na DPH za předmětné automobily, jejichž nákup a zaplacení prokázal předloženými fakturami, a společnost BIZOKAM TRANS tuto daň neodvedla.
3. Jednatel společnosti BIZOKAM TRANS, pan S., zemřel, nemohl proto doplnit informace o převodu předmětných automobilů. Správce daně tak chování BIZOKAM TRANS přičítel k tíži žalobce. Žalobce však řádně vedl účetnictví a předložil všechny doklady, správce daně tak nemůže snížit jím uplatněný odpočet jen proto, že neexistuje další osoba, která by prokázala jeho tvrzení.
4. Personální propojení žalobce a BIZOKAM TRANS není nic výjimečného, důvody propojení uvedl žalobce do protokolu při projednání zprávy o daňové kontrole. Po převodu obchodního podílu na pana S. nemůže být jednání společnosti BIZOKAM TRANS žalobci přičítáno. Skutečnost, že paní M. B. po převodu obchodního podílu na pana S. nevypověděla plnou moc pro zastupování BIZOKAM TRANS neznamena, že pozdější činnost BIZOKAM TRANS měla ovlivňovat.
5. Za zdaňovací období únor, květen, červenec a září 2014 bylo řádně vedeno účetnictví, žalobce doklady předložil, ty korespondují s daňovým přiznáním BIZOKAM TRANS. Za měsíc září 2014 žalobce doklady nedisponuje, protože v předmětné době však byla jediným společníkem BIZOKAM TRANS paní M.B., bylo veškeré účetnictví této společnosti i žalovaného v pořádku. Za období prosinec 2014 takovými doklady žalobce disponovat nemůže, protože neexistovala personální propojenost mezi společnostmi.
6. Žalobce dále namítá, že judikatura týkající se řetězových podvodů, je nepřiléhavá, v jeho věci byly subjekty jen dva, jeden z nich v důsledku úmrtí jediného společníka a jednatele ztratil schopnost aktivně konat, tuto skutečnost žalobci přičítat nelze.
7. Žalovaný podle žalobce dovozuje vědomou účast žalobce na daňovém podvodu pouze na základě svých domněnek. Po změně společníka (dne 22. 10. 2014) neměl žalobce jakoukoliv možnost ovlivnit chod BIZOKAM TRANS. BIZOKAM TRANS nebyla nikdy uvedena v seznamu nespolehlivých plátců, žalobce měl společnost za věrohodného

obchodního partnera. Změna jména žalobce na BIZOKAM TRANSPORT je právem jediného společníka, podobnost jmen nemůže být dalším znakem daňového podvodu. Původní účel vzniku BIZOKAM TRANSPORT s. r. o. (hostinská činnost) se stal nerentabilním, proto byl rozšířen o kamionovou dopravu. V závěru navrhuje žalobce zrušit napadené rozhodnutí, jakož i platební výměry jemu předcházející.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný uvádí, že text žaloby a odvolání je prakticky totožný. Část žalobních námitek (odst. 2 až 5 tohoto rozsudku) nelze považovat za žalobní body, žalovaný odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2019, č. j. 46 Af 26/2016 - 44, podle kterého lze ve smyslu ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) za žalobní bod považovat jen *„...dostatečně konkrétní (tj. ve vztahu k dané věci individualizované) tvrzení, z něhož je patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobkyně napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.“*
9. Žalovaný dostatečně odůvodnil svůj postup, popsal řetězový podvod a identifikoval chybějící daň (odst. 44 a 67 napadeného rozhodnutí). Rovněž popsal objektivní okolnosti vědomosti o daňovém podvodu a konstatoval, že přijetím dostatečných opatření nebylo třeba se zabývat, neboť žalobce o svém zapojení do podvodného řetězce vědět jednoznačně musel.
10. K nemožnosti přičítat jednání fakticky neexistující osoby žalovaný uvádí, že transakce mezi společnostmi se uskutečňovaly v průběhu celého roku 2014. Ze zápisu v obchodním rejstříku plyne, že jednatel žalobce byl zapsán jako jednatel BIZOKAM TRANS až do dne 9. 12. 2014, kdy byl nahrazen panem S., který však zastával úlohu bílého koně. Nelze hovořit o tom, že by BIZOKAM TRANS ztratila schopnost jednat, naopak po většinu roku jednala prostřednictvím stejné osoby jako žalobce. K námitce nespolehlivého plátce odkazuje žalovaný na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 5. 2018, č. j. 51 Af 21/2017, podle kterého není lustrace v registru nespolehlivých plátců opatřením schopným eliminovat účast žalobce na obchodech zasažených podvodem na DPH. Žalobce zde o podvodu vědět musel.
11. Personální propojení je v této věci i přes bagatelizování žalobcem silnou objektivní okolností. Jednatel žalobce byl zároveň jednatelem BIZOKAM TRANSPORT ve všech zasažených transakcích kromě měsíce prosince 2014. Po převodu obchodního podílu na pana S. byla společnost BIZOKAM TRANS jen prázdnou schránkou bez aktiv, pan S. byl navíc jednatelem ve více společnostech. BIZOKAM TRANS nepodala daňové přiznání za prosinec 2014. Paní B. disponovala plnou mocí za BIZOKAM TRANS platnou až do 14. 9. 2015, manželé B. měli po celou dobu dispoziční právo k účtu BIZOKAM TRANS.
12. S námitkou shody dokladů a daňových přiznání se žalovaný vypořádal v odst. 86 napadeného rozhodnutí, dále dodává, že shodné účetnictví zasažení podvodem nevylučuje. Tvrzení žalobce související s údajně zamýšlenou pohostinskou činností je účelové, blíže se k této skutečnosti vyjádřil v odst. 74 napadeného rozhodnutí. Společnost žalobce byla přejmenována na BIZOKAM TRANSPORT již v notářském zápise ze dne 27. 3. 2013. Z živnostenského rejstříku vyplývá, že žalobce nemá a nikdy neměl oprávnění k provozu hostinské činnosti, to měla naopak společnost BIZOKAM TRANS, nutnost přechodu na jinou společnost je krajně nevěrohodná.

V. Zjištěný skutkový stav

13. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správce daně zahájil u žalobce dne 11. 6. 2015 kontrolu DPH za zdaňovací období únor až prosinec 2014 a leden a únor 2015. Daňová kontrola byla následně zahájena i na zdaňovací období březen až srpen 2015, kdy v těchto zdaňovacích obdobích byla vyměřena daň, a žalobce se odvolal, avšak následně vzal odvolání na tato zdaňovací období zpět. Ekonomickou činností žalobce byla v letech 2014 a 2015 mezinárodní a vnitrostátní kamionová doprava.
14. Žalobce ve zdaňovacích obdobích únor, květen, červenec, srpen, září a prosinec pořídil zboží, konkrétně osobní automobil, dodávky, tahače návěsů a návěsy, od společnosti BIZOKAM TRANS s. r. o (ode dne 9. 2. 2016 BIZOKAM TRANS s. r. o. „v likvidaci“, dne 23. 8. 2018 vymazána z obchodního rejstříku). Příslušným správcem daně byla přitom zjištěna chybějící daň u společnosti BIZOKAM TRANS ve výši téměř 1 500 000 korun. Nárok na odpočet z plnění od žalobce společnosti BIZOKAM TRANS v předmětných zdaňovacích obdobích nebyl uznán za oprávněně uplatněný z důvodu, že žalobce byl při porízení těchto plnění součástí řetězce společností, v rámci kterého došlo k zatížení těchto plnění daňovým podvodem, čímž nedošlo k odvedení daně, kterou si žalobce nárokoval na vstupu.
15. Vedle chybějící daně dále správce daně zjistil personální propojení obou společností skrze manžele B. (pozice jednatele a jediného společníka), vznik žalobce jako „ready-made“ společnosti, provádění všech plateb v hotovosti, nejasnosti ohledně podepisování kupních smluv, práva nakládat s účtem BIZOKAM TRANS v dispozici manželů B. i po převodu společnosti, samotný převod společnosti na pana S., který zastal úlohu tzv. „bílého koně“ a nevyjasněné a nepodložené okolnosti půjček mezi společnostmi. Přitom bylo prokázáno, že si žalobce měl být vědom své účasti na tomto podvodném jednání. O této skutečnosti svědčí personální propojení obou společností skrze manžele B., které bylo dostatečně osvědčeno z různých zdrojů.

V. Právní posouzení

16. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Obecný právní rámec daňových podvodů na DPH v řetězci obchodníků vychází z ustálené judikatury SDEU. Stěžejními jsou pak zejména rozsudky ve věci *Halifax plc a další*, C-255/02, ze dne 21. 2. 2006, ve spojených věcech *Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd (v likvidaci) a Bond House Systems Ltd*, C-354/03, C-355/03 a C-484/03, ze dne 12. 1. 2006, ve spojených věcech *Axel Kittel a Recolta Recycling SPRL*, C-439/04 a C-440/04 ze dne 6. 7. 2006 a ve spojených věcech *Mahagében kft a Péter Dávid*, C-80/11 a C-142/11, ze dne 21. 6. 2012.
18. Daňovým podvodem se tak podle judikatury SDEU rozumí situace, kdy jeden z daňových subjektů v řetězci neodvede státní pokladně řádně daň (v tomto případě DPH) a další ze subjektů v témže řetězci si tuto daň odečte, a to za účelem získání zvýhodnění, které je v rozporu s účelem směrnice Rady 2006/112/ES, o společném systému daně z přidané hodnoty. *Uskutečněné operace neodpovídají běžným obchodním podmínkám a za takové situace je pak z hlediska posouzení nároku na odpočet daně rozhodné posouzení všech objektivních okolností vykázané transakce, včetně právní, obchodní a osobní vazby mezi zúčastněnými subjekty.* (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2010, č. j. 9 Afs 94/2009-156, dostupné z www.nssoud.cz)

19. Napadené rozhodnutí o okolnostech chybějící daně blíže pojednává v odst. 46 a násl. Pro přehlednost soud cituje relevantní pasáž napadeného rozhodnutí: „*Přestože korporace BIZOKAM TRANS za předmětná zdaňovací období (s výjimkou zdaňovacího období prosinec 2014, jak je uvedeno výše) podala daňová přiznání, v nichž přiznala daň z titulu uskutečnění zdanitelných plnění pro odvolatele, zároveň si nárokovala odpočty daně, které byly vyšší, než vykázaná daň na výstupu, což vedlo k tomu, že za jednotlivá zdaňovací období vykazovala nadměrné odpočty. V rámci daňové kontroly, která byla u BIZOKAM TRANS provedena, však oprávněnost nárokováných odpočtů daně neprokázala. V důsledku toho byla korporaci BIZOKAM TRANS doměřena daň zahrnující též daň, kterou byla povinna přiznat z dodání zboží odvolateli, která však zůstala neuhrazena.*“ Tyto závěry vycházejí ze zprávy o daňové kontrole vedené pod č. j. 7551/18/3201-61562-809685 (kde jsou uvedeny na str. 15 a 16) jakož i ze seznámení s výsledky daňové kontroly vedeného pod č. j. 3487884/17/3201-61562-809685 (str. 15 seznámení).
20. Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále vyplývá následující: „*Jednou z typických forem podvodu na DPH je situace, kdy plátce DPH prodá zboží s DPH, ale vybranou DPH neodvede do státní pokladny, ačkoliv je k tomu povinen. Dojde tedy k daňovému úniku. Poté tento dodavatel „zmizí ze scény“. Nepodává daňová přiznání, je pro místně příslušného správce daně nekontaktní, registrované sídlo je pouze formální (zpravidla na dané adrese formálně sídlí velké množství subjektů, které se tam fakticky nevyskytují) apod. (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Afs 53/2016 – 58, dostupné z www.nssoud.cz)*
21. Chybějící daň je tak první nedílnou součástí nutnou pro konstatování podvodu na DPH a tato byla v nyní projednávané věci žalovaným identifikována dostatečně. Dále byli identifikováni účastníci daňového podvodu, tedy společnosti BIZOKAM TRANS a žalobce, a též série nestandartních okolností, za kterých se podvod uskutečnil. První skupina žalobcových námitek uvedených v odst. 2 tohoto rozsudku tak není důvodná.
22. Skutečnost, že poslední jednatel společnosti, pan S. zemřel, nemá zásadní vliv na tvrzenou nedostatečnost provedení dokazování a tedy i závěry žalovaného o daňovém podvodu. Podstatná část obchodů s automobily se uskutečnila přede dnem 22. 10. 2014, kdy se pan S. stal jediným společníkem. Do předmětného data měly společnosti téhož jednatele a téhož jediného společníka, v rejstříku byl pan B. jako jednatel BIZOKAM TRANS veden až do dne 9. 12. 2014. Další transakce se uskutečnily pouze v prosinci, a to dne 20. a 28. 12. 2014, jak vyplývá z žalobcem předložených faktur. I zde se jedná o prodej automobilů mezi stejnými subjekty provedený za celé řady dalších nestandartních okolností (popsány níže), krajský soud tak souhlasí se závěrem žalovaného o tom, že se i přes změnu jednatele jedná o obchody zatížené podvodem na DPH. Závěr žalovaného o tom, že pan S. byl tzv. „bílým koněm“, plně ob stojí, protože bylo dostatečně zjištěno, že tento figuroval ve více společnostech, jako jediný společník nezajistil podání daňových přiznání za měsíce listopad a prosinec 2014 a odvedení daně, nebylo na něj včas převedeno dispoziční právo k účtu společnosti a nevypověděl plnou moc udělenou paní B. pro zastupování před správcem daně, o společnost a její chod tak zjevně neprojevoval dostatečný zájem. Žalobci není přičítáno k tíži chování společnosti BIZOKAM TRANS ani skutečnost, že pan S. se již v době probíhající kontroly nemohl ke věci vyjádřit, je mu však přičítáno, že se vědomě účastnil obchodování v řetězci společností zatíženém podvodem na DPH, a proto nemá uznatelný nárok na odpočet DPH.

23. Personální propojení společností, či skutečnost, že paní B. byla i po převodu společnosti zplnomocněna k zastupování BIZOKAM TRANS, jsou v této věci tzv. „objektivními okolnostmi vědomostního testu“. V rámci objektivních okolností vědomostního testu je povinností správce daně prokázat, že žalobce věděl, případně vědět měl a mohl, že se podvodu na DPH účastní. S ohledem na parametry tohoto konkrétního schématu daňového podvodu lze konstatovat, že samotné propojení společností po převážnou dobu společného obchodování skrze osobu jednatele a osobu jediného společníka je objektivní okolností natolik intenzivní a zjevnou, že všechny další zjištěné okolnosti závěr žalovaného pouze stvrzují. Manželé B. byli během všech zkoumaných měsíců vyjma prosince 2014 osobami, které obě společnosti ovládaly. Platby za automobily měly probíhat v hotovosti, což je jeden z běžných znaků daňového podvodu, neboť uskutečnění hotovostních plateb nelze s jistotou ověřit. Smlouvy o prodeji automobilů, byť formálně z pohledu zákona dostatečné, postrádaly řadu náležitostí, které jsou v případech obdobných obchodů obvyklé, např. popis technického stavu vozidel, údaj o stavu tachometru apod. Další objektivní okolností je i skutečnost, že společnost žalobce byla založena jako „ready-made“ společnost fakticky vykonávající stejnou činnost jako BIZOKAM TRANS, pro jejíž vznik neposkytl jednatel (pan B.) věrohodný důvod. Významná je i s ohledem na daňové období prosinec 2014 skutečnost, že manželé B. měli dispoziční práva k účtu společnosti BIZOKAM TRANS, i když v ní již, jak sami tvrdí žádná práva nevykonávali. Neobvyklými jsou pak i tvrzené půjčky od BIZOKAM TRANS žalobci, které měly být, stejně jako platby za automobily, spláceny v hotovosti. Všechny tyto objektivní okolnosti směřují k závěru, že účelem transakcí mezi BIZOKAM TRANS a žalobcem bylo vyvedení peněžních prostředků z této společnosti k žalobci a získání daňové výhody, přičemž manželé B. obě společnosti po celou dobu fakticky ovládali. Soud konstatuje, že proběhlé transakce po převodu společnosti na pana S. měly v zásadě stejný charakter, není důvod je proto posuzovat odlišně od těch, kde na obou stranách figurovali B.
24. Pokud se jedná o žalobcem předložené doklady a daňová přiznání, k této opakované námitce soud souhrnně podává, že žalovaný předložené doklady akceptoval a opakovaně uvedl, že o uskutečnění plnění neměl zásadní pochybnosti (srov. bod 41, 83 a 86 napadeného rozhodnutí). Podstatou nepřiznání nároku na odpočet DPH je zcela dostatečně prokázaná vědomá účast žalobce na daňovém podvodu, ze které se nelze vyvinut předložením formálně správných a souladných dokladů. Žalovaný se touto námitkou zabýval dostatečně, s vypořádáním námitky se krajský soud ztotožňuje.
25. Rovněž je nedůvodná námitka, podle které není judikatura týkající se řetězových podvodů aplikovatelná na případ žalobce. Již v odst. 18 napadeného rozhodnutí žalovaný uvádí, že řetězový podvod se může sestávat pouze ze dvou článků. K tomu krajský soud pro srovnání odkazuje na ustálené závěry Nejvyššího správního soudu a Soudního dvora EU: „Z příslušné judikatury přitom nevyplývá, že řetězec musí tvořit více než dva subjekty. Jak správně uvádí stěžovatel, například z rozsudku Soudního dvora EU ve věci Maks Pen vyplývá, že ke zneužití práva v oblasti DPH může dojít i jen ve vztahu mezi daňovým subjektem, který si nárokuje odpočet DPH, a jeho dodavatelem“. (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 1 Afs 61/2015 – 46, dostupné z www.nssoud.cz)
26. Ve světle výše uvedeného jsou námitky legitimního oprávnění měnit jméno obchodní společnosti či tvrzený pokus o započítání provozování hospodské činnosti liché. Právo změnit název společnosti nebylo nikdy žalovaným rozporováno. Blízkost jmen

s ohledem na stejné personální zastoupení lze toliko vnímat jako jeden z mnoha průvodních znaků prokazujících daňový podvod. K tvrzené hostinské činnosti žalobce postačí uvést, že žalobce nikdy nedisponoval živnostenským oprávněním a krajský soud se zcela v této námitce ztotožňuje se závěry uvedenými v odst. 74 a 78 napadeného rozhodnutí.

27. Tvrzené vyhledávání obchodních partnerů žalobcem v seznamu nespolehlivých plátců není, jak správně poznamenal žalovaný (odst. 10 tohoto rozsudku), samostatně způsobilé prokázat přijetí rozumných opatření pro zamezení účasti na daňovém podvodu a případnou dobrou víru v obchodním styku. Navíc v této konkrétní věci zcela postrádá jakýkoliv význam, když do dne 22. 10. 2014 byl jednatelem BIZOKAM TRANS jednatel současného žalobce a jediným společníkem byl současný společník žalobce
28. Při jednání před soudem konaném dne 11. 3. 2020, žalobce tvrdil, že pan B. chtěl namísto vypořádání společného jmění manželů pokračovat samostatně v podnikání s novou společností a společnost BIZOKAM TRANS předat panu S., který měl navázat bližší vztah s paní B. K tomu krajský soud konstatuje, že se jedná o nepřípustné rozšiřování žalobních bodů, na které s. ř. s. pamatuje v ustanovení § 71 odst. 2. Tyto žalobcem tvrzené skutečnosti nemají svůj původ nejen v žalobě, ale ani v odvolání či v listinách, které jsou součástí správního spisu. Nadto soud konstatuje, že individuální vztahové a rodinné poměry osob, které vykonávaly vlastnická nebo rozhodovací práva ke společnosti BIZOKAM TRANS či ke společnosti žalobce, nemají v dané věci žádný význam pro výše konstatovaný daňový podvod, ve kterém byla náležitě zjištěna chybějící daň (odst. 19 až 21 rozsudku) jakož i další okolnosti podvodu a vědomosti žalobce o účasti na něm.
29. Na závěr odůvodnění rozsudku krajský soud konstatuje, že žalobní námitky se ve většině skutečně zcela shodují s námitkami, které žalobce uplatnil v odvolacím řízení. Nejvyšší správní soud v minulosti opakovaně judikoval, že *„je-li rozhodnutí žalovaného důkladné, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, není praktické a ani časově úsporné zdlouhavě a týmiž nebo jinými slovy říkat totéž. Naopak je vhodné správné závěry si přisvojit se souhlasnou poznámkou“* (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130, publ. pod č. 1350/2007 Sb. NSS, dostupné z www.nssoud.cz). Jak vyplývá z výše uvedené argumentace, v nyní projednávané věci krajský soud důvod odchýlit se od úvah, které žalovaný pojal do svého rozhodnutí, neshledal.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem nezbylo krajskému soudu, než žalobu v plném rozsahu zamítnout jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 11. března 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje